

Úrnapja – Krisztus Testének és Vérének ünnepe B

*Követjük és megtartjuk,
amit az Úr parancsol. (Kiv 24,7)*

Olvasmány

Kivonulás 24,3-8

Miután az Úr közölte a feltételeket, amelyek alapján szövetséget akart kötni népével, Mózes lejött a hegyről, s kihirdette a népnek az Úr minden szavát és parancsát. Az egész nép egy szívvel felelte: "Az Úr minden szavát megtartjuk".

Ezután Mózes leírta az Úr valamennyi törvényét. Másnap reggel a hegy lábánál felállított egy oltárt és tizenkét emlékoszlopot Izrael tizenkét törzsének megfelelően. Azután megbízott néhány fiatal Izrael népéből, hogy égőáldozatot mutassanak be, és bikákat ajánljanak fel az Úrnak békeáldozatul.

Mózes vette a vér felét és áldozati csészékbe öntötte, a vér másik felét pedig az oltárra hintette. Majd fogta a szövetség könyvét, és felolvasta a népnek. Ők kijelentették: "Követjük és megtartjuk, amit az Úr parancsol." Erre Mózes vette a vért, meghintette vele a népet, és így szólt: "Ez annak a szövetségnek vére, amelyet az Úr mindezen ígék alapján kötött veletek."

Szentlecke

Zsidókhöz 9,11-15

Testvéreim! Krisztus a ránk váró javak főpapjaként jelent meg, s belépett abba a nagyobb és tökéletesebb sátorba, amelyet nem ember keze alkotott, vagyis nem ebből a világból való. Nem a bakok vagy borjak vérével, hanem saját vérével lépett be egyszer s mindenkorra a szentélybe, és örök megváltást szerzett.

Ha ugyanis a bakok és bikák vére, meg az üsző hamva, a tisztátalanokra hintve külsőleg tisztává teszi őket, mennyivel inkább megtisztítja lelküsmertünket a holt cselekedetektől Krisztus vére. Ő az örök Lélek által saját magát adta tiszta áldozatul az Istennek, hogy az élő Istennek szolgáljunk.

Ezért ő új szövetség közvetítője. Előbb azonban a régi szövetség idején elkövetett bűnök megváltásáért el kellett szenvednie a halált, hogy a meghívottak elnyerjék az örökké tartó örökséget.

A kovásztalan kenyerek ünnepének első napján, amikor a húsvéti bárányt feláldozzák, tanítványai megkérdezték (Jézust): "Mit akarsz, hová menjünk, hogy elkészítsük számodra a húsvéti vacsorát?"

Erre elküldte két tanítványát ezekkel a szavakkal: "Menjete a városba. Találkoztok ott egy emberrel, aki vizeskorsót visz. Kövessétek őt, aztán ahová bemegy, ott mondjátok meg a házigazdának: A Mester kérdezi, hogy hol van az a szállás, ahol a húsvéti vacsorát tanítványaimmal elfogyaszthatom? Ő mutat majd nektek egy étkezésre berendezett, tágas, emeleti termet. Ott készítsétek el nekünk." A tanítványok elmentek, s a városba érve mindent úgy találtak, ahogy megmondta; és elkészítették a húsvéti vacsorát.

Vacsora közben kezébe vette a kenyeret, megáldotta, megtörte, és ezekkel a szavakkal adta nekik: "Vegyétek, ez az én testem." Majd fogta a kelyhet, hálát adott, odanyújtotta nekik, és mindnyájan ittak belőle. Ő pedig így szólt: "Ez az én vérem, a szövetségé, amely sokakért kiontatik. Bizony mondom nektek: nem iszom többé a szőlő terméséből addig a napig, amíg az újat nem iszom az Isten országában."

Ezután zsoltárt énekelve kimentek az Olajfák-hegyére.

Elmélkedés

Az Eukarisztia, a mai ünnep középpontja, olyan szentség, amely jelentősége messze túlmutat a látható dolgokon.

De ahhoz, hogy elérhessünk ehhez a hittitokhoz abból kell elindulnunk, amit látunk, hogy eljussunk ahhoz, amit hiszünk és így kommunióba (= áldozás, azaz kapcsolatba) kerülünk azzal, Aki valóban jelen van.

A látható: a kenyér és a bor látható számunkra, a föld termése és az emberi munka gyümölcse; emberi válóság, amelyet Jézus ennünk és innunk ad. Ugyanakkor bibliai jelentéssel bíró valóság is: a kenyér a kivonulás kenyerét jelképezi, amelyet sietősen esznek, hogy megerősítse őket a hosszú útra. A bor a mennyei lakomát jeleníti meg, amit Jézus készít övéinek.

A hit: hiszünk Jézusban, aki a kenyér és bor látható jelében életét adja nekünk, embereknek, hogy pászkájából az élet teljességét nyerhessük el. Az asztalnál, amelynél a keresztények megosztják egymással a kenyeret azt kellene elővételeznünk, ami az oltáron valósággá válik: a kenyér megtörésében Krisztus mindig újra odaadja önmagát, hogy mi is odaadjuk magunkat egymásnak.

Aki közöttünk van: Krisztus jelenlétének megtapasztalásában kell élnünk, hogy megérthessük az Eukarisztia jelentőségét. Valamilyen többlet adódik éltünkhez és szeretetünkhöz, mert Krisztus a kenyér és bor alakjában bennünk él. Ennek megtapasztalásában és az élet és szeretet megosztásában megélhetjük Krisztus Testének tagjaiként az Isten- és felebaráti szeretet egységét éppúgy, mint a hit és élet egységét.